

LÊKOLÎNA TAYBET

Aland:

Yekemîn herêma xweser a cîhanê

Mînaka yekem a otonomiya asîmetrîk
û aştîya bi rêya dîplomasîyê

PROFÎL: NASNAMEYA HERÊMÊ

Nifûs

30.654 (2024)

Rûzemîn

6.784 km²

Paytext

Mariehamn

Zimanê Fermî

Swêdî

Xweserî

1920 (Yekîtiya Neteweyan)

Statu

Demîlîtarîzekirî

Aland: Yekemîn herêma xweser a cîhanê

Mînaka yekem a otonomiya asîmetrîk û aştiya bi rêya dîplomasîyê

Di cîhana siyasî ya îro de çareserkirina nakokiyên neteweyî û pirsên serweriyê piranî bi şer, wêranî û guherandina bi darê zorê ya sînoran re tê naskirin. Lêbelê di destpêka sedsala 20an de, li bakurê Ewrûpayê mînakeke hate afirandin îspat kir ku aşti û parastina nasnameyê bi rêya dîplomasî û naskirina hiqûqî mimkun e. Giravên Alandê ku di Deryaya Baltikê de cî digirin, ne tenê tecrûbeyeke serketî ya îdarî ne; ew yekemîn stûna zindî ya modela xwerêveberiyê û "otonomiya asîmetrîk" a dîroka modern in.

Çima Aland girîng e?

Aland yekemîn herêma otonom a modern e ku bi biryara Yekîtiya Neteweyan (1920) hate damezrandin. Ew îspat dike ku naskirina nasnameya cuda û dayîna xweseriyê dikare şer pêşî bigire û aştiyeke mayînde ava bike — derseke kûr ji bo hemû dozên neteweyî.

DÎROKA OTONOMÎYÊ

Cografyaya Alandê ji sedsalan vir ve ji aliyê civakeke swêdîxêf ve hatiye avakirin. Dîroka siyasî ya herêmê di sala 1809an de ji bin ve guherî. Piştî şerê di navbera Împeratoriya Rûsyayê û Qraliyeta Swêdê de, Giravên Alandê tevî xaka Fînlenda ku di bin kontrola Rûsyayê de bû hatin kirin. Di vê serdemê de ji ber xweseriya gelemperî ya Fînlendê ya di nav Rûsyayê de, niştecîhên giravê xwedî azadiyeke çandî bûn.

Lê gava di sala 1917an de Fînlendê serxwebûna xwe ragihand, Alandê ket nava aloziyeke mezin. Gelê Alandê ku temamê wan bi swêdî diaxivîn, bi rêya komkirina înzeyan daxwaz kirin ku tevî welatê xwe yê dîrokî Swêdê bibin. Ev daxwaza gelê herêmê di navbera Fînlend û Swêdê de bû sedema krîzeke mezin a dîplomatîk.

Dema ku xetereya şer zêde bû, doza Alandê birin ber destê Yekîtiya Neteweyan (League of Nations). Di sala 1920an de Yekîtiya Neteweyan biryareke dîrokî da: Giravên Alandê wê di bin serweriya siyasî ya Fînlendê de bimînin, lê divê Fînlend xweseriyeke berfireh, garantiyên zimanî û çandî bide gelê Alandê. Parlamentoya Fînlendê di heman salê de "Qanûna Self-determinasyonê" qebûl kir û di 1921an de bi Garantiya Navneteweyî ev sîstem hate mîsogerkirin. Bi vî awayî, yekemîn herêma otonom a modern di dîroka Ewrûpayê de ji dayik bû.

PARASTINA NASNAMEYÊ Û “WELATÎBÛNA HERÊMÎ”

Pîvanek ku otonomiya Alandê ji piraniya modelên din ên cîhanê veqetîne sîstema wê ya hişk a parastina ziman û demografyayê ye. Di destpêka sedsala 20an de tirs û xemgîniya sereke ya niştêcîhên Alandê ew bû ku piştî ketina bin rêveberiya Fînlândê, siyaseta asîmilasyonê bê meşandin û nifûsa kesên bi fînî diaxivin li giravan zêde bibe. Ji bo pêşgirtina li vê metirsiyê, sîstemeke qanûnî ya bêhempa hate afirandin.

Li Fînlândê her çend du zimanên fermî (fînî û swêdî) hebin jî, li Giravên Alandê bi piştgiyaya destûrê tekane zimanê fermî swêdî ye. Ev yek ne tenê li ser kaxezê ye; di hemû saziyên dewletê, dadgeh û rêveberiya herêmî de zimanê xebatê û perwerdeyê tenê swêdî ye. Beledîyeyên Alandê ne mecbûr in ku piştgiyê bidin dibistanên ji bilî swêdî. Zimanê fînî ku zimanê piraniya welat e, li giravan tenê wekî derseke hîlbijarî dikare bê xwendin.

Welatîbûna Alandê (Regional Citizenship)

Ev maf di tu herêmeke din a xweser a cîhanê de bi vî rengî nayê dîtîn. Kesên ku ne xelkê Alandê bin an ji derve tên herêmê, eger 5 salan li wir îkamet nekiribin û bi zimanê swêdî nezanibin, nikarin mafê welatîbûna herêmî bi dest bixin. Encama vê ew e ku kesên bêtî welatîbûna Alandê nikarin di hîlbijartinên herêmî de deng bidin û rêveberiya Alandê dikare mafê kirîna erd, mal û milk an jî vekirina karûbarên bazirganiyê nede van kesan. Ev tedbîreke qanûnî ye da ku fonên aborî û zevîyên giravê nekevin destê hêzên derve û hevsengiya demografîk xera nebe.

XWESERÎYA ASÎMETRÎK Û BUTÇE

Sîstema polîtîk a Alandê li ser bingeha dabeşkirina desthilatdariyê ya di navbera Parlamentoya Fînlândê û Parlamentoya Herêmî (Lagting) ye ava bûye. Lagting ji 30 endaman pêk tê ku her çar salan carekê bi rêya hîlbijartinên azad tên hîlbijartin. Hikumeta herêmî ji nava vê meclîsê derdikeve û ji aliyê Wezîrê Sereke ve tê birêvebirin.

Parlamentoya Alandê di qadên perwerde, çand, tenduristî, polîs û ewlehiya navxweyî, rêveberiya herêmî, hatûçûn û aboriyê de xwedî desthilata temam e ku qanûnan derxîne. Ji aliyê din ve, qadên mîna destûra bingeîn, siyaseta derve, mafên medenî û cezayê di destê dewleta Fînlândê de dimînin. Ev peywendî bi rêya saziyeke taybet ku jê re "Komîsyona Alandê" tê gotin, tê birêvebirin. Di vê komîsyonê de hejmara nûnerên herêmî û yên dewletê wekî hev e. Serokê Fînlândê tenê gava ku Dadgeha Bilind an Komîsyona Alandê nêrîneke hiqûqî bide, dikare qanûnên herêmî veto bike lê ev erkeke gelekî kêmtir tê bikaranîn.

Di warê aborî de jî Aland xwedî azadiyeke mezin e. Her çend hin bacên giştî ji aliyê navendê ve bên berhevkirin jî, qanûn garantiyê dide ku beşekî mezin ê van dahatan di forma transfera darayî de nezîkî 0,45%ê giştî ya budçeya Fînlândê rasterast paşve vedigere herêmê. Herwiha, Lagting xwedî erka berhevkirina bacên herêmî ye û budçeya xwe bi awayekî serbixwe diyar dîke. Ev aramiya siyasî û xweseriya aborî bûye sedema bilindbûna standarda jiyanê û pêşveçûna tûrîzm û bazirganiya deryayî.

STATUYA NAVNETEWYÎ Û DEMÎLÎRATÎZASYON

Yek ji pîvanên herî balkêş ku dihêlê lêkolîner otonomiya Alandê wekî "dewleteke di nava dewletê de" pênase bikin, kapasîteya wê ya di warê têkiliyên navneteweyî û statuya wê ya leşkerî de ye.

Ji sala 1975an vir ve, Aland endama serbixwe ya Konseya Nordîk e. Di nava vê rêxistinê de ligel welatên mîna Swêd, Norwêc, Danmark û Fînlândê, nûnerên Alandê rasterast cî digirin. Di sala 1995an de gava Fînlând ket Yekîtiya Ewrûpayê (YE), ji bo Alandê referandûmeke cuda hate çêkirin. Gelê Alandê dengê erê da, lê rêveberiyê mercên taybet danîn ber YEyê. Ji bo parastina aborî û nasnameya giravê, peymana Yekîtiya Gumrukê ya Ewrûpayê li Alandê nayê meşandin.

Statuya Demîlîtarîzekirî

Li gorî peymanên navneteweyî, li Giravên Alandê hebûna leşkerî qedexe ye. Dewleta Fînlândê an ti hêzeke din nikare li giravan baregehên leşkerî ava bike an leşkeran bicih bike. Ji bilî vê, welatîyên Alandê ji erka leşkeriyê ya mecbûrî ya Fînlândê muaf hatine girtin. Ev yek bingeha aramiya sedsalî ya herêma ye.

JEOPOLÎTÎKA NÛ Û ŞERÊ UKRAYNAYÊ

Her çend modela Alandê sedsalakê wekî mînak a aramiya siyasî hatibe dîtin jî, geşedanên jeopolîtîk ên salên dawî ev herêma xiste nav nîqaşên germ ên ewlehîyê. Piştî êrişa Rûsyayê ya ser Ûkraynayê û tevlihbûna Fînlândê ya bo NATOyê di sala 2023an de, statuya demîlîtarîze ya Alandê cara yekem bi rengekî ciddî ket ber nîqaşê.

Di civaka Fînlândê de hin derdorên siyasî dest bi pirsîyariyê kirin ku gelê giravê di nava xetereyêke muhtemel a Baltîkê de çawa dikare bê parastin, dema ku leşkerên Fînlândê nikarin li wir bicî bibin. Mijareke din a gelemperî jî hebûna Konsolosxaneyê Rûsyayê ya li Mariehamnê ye. Ev konsolosxane piştî Şerê Cîhanê yê Duyemîn ji bo çavdêriya statuya demîlîtarîzasyonê hatibû vekirin lê îro ji aliyê gelek analîstan ve wekî navendeke sîxuriyê tê dîtin û daxwaza girtina wê tê kirin.

Lêbelê, Hikumeta Herêma ya Alandê bi tundî li hember guherandina statuya xwe derdikeve û radigihîne ku demîlîtarîzasyon bingeha ewlehî û aramiya wan a sedsalî ye.

ENCAM Û PERSPEKTÎF: DERSÊN ALANDÊ

Ezmûna Giravên Alandê piştî zêdetirî sedsalekê nîşan dide ku pirsgerêkên etnîkî, zimanî û serweriyê ne mecbûr in bi şer û aloziyên mezin bi dawî bimînin. Modela Alandê îspat kir ku xwerêveberiya rastîn û garantîkirina nasnameyê dikare sînoran bêbandor bike û baweriyê di navbera civak û dewletê de ava bike.

Ji bo dozên neteweyî û taybetî ji bo ezmûnên xwerêveberiyê yên li Kurdistanê û Rojhilata Navîn, Aland mîna keke kûr a vê felsefeyê ye: Naskirina nasnameya cuda, ne sedema perçebûnê ye; berevajî wê, gava bi garantîyên hiqûqî û navneteweyî bîn mîsogerkirin, bingeşa herî saxlem a aşitî, aramî û pêşketina hevpar e.

Sê dersên sereke ji bo ezmûnên otonomîyê:

1. Garantîyên hiqûqî û navneteweyî

Statuya Alandê ne tenê bi qanûnên navxweyî yên Fînlândê, lêbelê bi peymanên navneteweyî (Yekîtiya Neteweyan) hat mîsogerkirin. Otonomîyeke mayînde hewcedarî garantîyên cihanî ye.

2. Aştîya bêyî parçebûnê

Naskirina nasnameya cuda û mafê xwerêveberiyê nabe sedema perçebûna dewletan; berevajî wê, gava ev maf di çarçoveyê qanûnî de bîn mîsogerkirin, dibin bingeşa herî saxlem a aşitî, aramî û pêşketina hevpar.

3. Bêçekirin (Demîlîtarîzasyon)

Bêçekkirina giravan baweriyê dewletên derdorê zêde kir û nehişt ku ew herêma bibe qada şerê hêzên mezin.

Tîma Lêkolînê ya Infowelat

Ev dosyeya ku cara yekem di sala 2024an de hatibû weşandin,
di tîrmeha 2026an de bi daneyên nû hate berfirehkirin.

